

ROEY, Gustaaf de (Antwerpen 30 maart 1852 – Borgerhout 19 december 1916).

Speelde in het spoor van zijn schoonvader, Jan I. de Beucker, een rol in de Antwerpse politiek op het einde van de 19de eeuw. In 1894 werd hij voorzitter van De Vlaamsche Wacht. Binnen de Nederduitse Bond behoorde hij tot de progressieve vleugel. Hij ijverde voor algemeen stemrecht en evenredige vertegenwoordiging en eiste dat de Vlaamse volksvertegenwoordigers Nederlands zouden spreken in het parlement. In 1895 behoorde hij tot de stichters van de daensistische Vlaamsche Christene Volkspartij te Antwerpen. Hij werd voorzitter van de Borgerhoutse afdeling van de partij. In tegenstelling met de andere leiders van het Antwerpse daensisme bleef De Roey actief in de Nederduitse Bond. Binnen het daensisme behoorde hij tot de gematigde groep rond Hector Lebon en was hij voorstander van onderhandelingen met de Meetingpartij. In 1898 slaagde hij er te Borgerhout in een gemeenschappelijke lijst van daensisten, antisocialisten en Meetingisten te vormen voor de provincieraadsverkiezingen. Toen het Antwerpse daensisme, onder invloed van Florimond-Alphonse Fonteyne, radicaliseerde, brak De Roey met de beweging. Hij koppelde de strijd voor Vlaamse gelijkberechtiging aan sociale inzet.

LITERATUUR: H. Landuyt, *Het daensisme in Antwerpen*, 1973; – F. van Campenhout, *Prominenten uit de daensistische beweging*, 1989; – id., *LDB*, 1993.

HUGO LANDUYT